

НАВЧАННЯ ГРИ «ШАШКИ», ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВИХОВАННЯ РОЗУМОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Шашки – інтелектуальна гра, що виступає як засіб різностороннього виховання особистості дитини. Це можливість розвитку різноманітних якостей, таких як логічне мислення, пам'ять, когнітивні здібності, цілеспрямованість, вміння швидко приймати правильні рішення та інші важливі якості для життя.

Коли міркуєш, мимоволі виникають різні асоціації, пов'язані з певними побудовами, маневрами, комбінаційними ідеями і навіть з образами [4]. У грі в шашки дитина має можливість конструювати свою поведінку та дії.

Третій клас є переломним в житті молодшого школяра. Саме з третього року навчання діти починають дійсно усвідомлено ставитися до навчання, виявляти активний інтерес до пізнання. Дитина намагається оцінювати причини своїх досягнень і невдач, обирати способи запобігання останніх, тобто розвиває пізнавальну рефлексію [1]. Між другим і третім класами відбувається стрибок у розумовому розвитку учнів. Саме на цьому етапі навчання відбувається активне засвоєння і формування розумових операцій, більш інтенсивно розвивається вербальне мислення, тобто мислення, що оперує поняттями. Нові можливості мислення стають підставою для подальшого розвитку інших пізнавальних процесів: сприйняття, уваги, пам'яті. Найбільш поширений спосіб запам'ятовування у молодших школярів – багаторазове повторення, що забезпечує механічне заучування.

Усі діти хочуть перемагати. Сильна людина – це особистість стійка до перепадів настрою, добре контролює свою промову, дії і вчинки [3]. Вона не визнає культу грубої сили, неагресивна, доброзичлива, але в той же час впевнена та рішуча. Змагальний процес, розвиваючи позитивні риси характеру, впливає на подальші думки, дії. Змагатися – означає прагнути до успіху [2]. Шашкова партія – це справжній поєдинок, у якому діти можуть проявити кмітливість, знання, здатність утримувати в розумі плани, ходи, задумки, а також доводити свою силу виключно розумом.

Сучасне покоління кардинально відрізняється від минулих, тому навчання має передбачати ще й наскрізне застосування інформаційно-

комунікаційних технологій в освітньому процесі. Сьогодні важко уявити тренування без використання спеціальних програм.

Введення інформаційних комп'ютерних технологій у сфері освіти має перейти від одноразових проєктів в системний процес, що охоплює всі види діяльності та розширити можливості педагога. Якщо кілька років тому дистанційне навчання передбачало пересилання навчальних матеріалів через пошту, то зараз, завдяки розвитку технологій, цей процес відбувається за допомогою мережі інтернет. Такий підхід має багато позитивних сторін, головна з яких полягає в можливості учня займатися в зручний для нього час в будь-якому місці, де є доступ до інтернету.

Проаналізувавши роботи провідних фахівців України та Європи цієї сфери, ми зробили висновок, що для досягнення високих результатів краще застосовувати індивідуальні очні заняття з тренером. Однак для масового навчання та розвитку дітей молодшого шкільного віку краще підходить проведення занять з використанням онлайн-платформ: Zoom, Microsoft Teams, Skype та ін. Оскільки кожна дитина має персональний екран, не відволікається на інших учнів й отримує можливість повторити матеріал за допомогою записаного відео уроку. Безумовною перевагою є можливість учня займатися в зручний для нього час у будь-якому місці, де є доступ до мережі та брати участь у турнірах із людьми з інших країн перебуваючи вдома.

Узагальнивши досвід роботи провідних тренерів і власний багаторічний досвід, слід зазначити, що для того, щоб виховати цілісну особистість, котра буде всебічно розвинена, здатна критично мислити й ухвалювати відповідальні рішення, розроблена методика має наголошувати на розвитку пам'яті, побудові логічних ланцюжків і вирішенні логічних задач. А ігрова модель зі свого боку допоможе розвивати навички комунікації, робити навчання радісним і підтримувати мотивацію до отримання знань. Одним із перспектив методики є можливість її впровадити не лише в окремих школах, а й по всій країні.

1. Волков Л. В. Теорія і методика дитячого і юнацького спорту / Л.В. Волков. – Київ: «Олімпійська література», 2002. – 295 с.

2. Федик О.В. Психологія спорту / О.В. Федик. – Івано-Франківськ, 2013. – 226 с.

3. Клименко В.В. Психологія спорту / В.В. Клименко. – Київ, 2006. – 424 с.

4. Платонов В.Н. Загальна теорія підготовки спортсменів в олімпійському спорті / В.Н. Платонов. – Київ: Олімпійська література, 2011. – 55 с.